

Publicerad 2010-02-20 11:38 av NeverAngel

Jag hoppas du kan förstå

Jag börjar nu. Detta är mitt sätt att mena, att beskriva, att förklara. Jag vill inte verka fjollig, barnslig. Jag vill bara få dig att förstå, mitt sätt att mena.

Mina invecklade ord är inte allt. De tar över den hälft jag med min förmåga kan få ned på ett bestående ting. Jag har förstått ditt sätt att mena, jag förstår dig djupt, komplicerat. Ditt sätt att mena. Liksom mig.

De saker jag vill få understådda, de ord jag med förmåga, kalla det talang, kan få ned, är på mitt egna sätt komplicerade. Jag vill med ord försöka få fram de funderingar, de självklara frågor, jag vill ha en konversation om. Jag vill inte bli lämnad i tysthet. Jag vill med dig få mig själv understådd.

<I>Jag hoppas du kan förstå mitt sätt att mena, att beskriva, att förklara.</I>

Jag tänkte en gång tillbaks. I mitt minne jag försökte gräva fram det undermedvetna. Det jag fann var försvårade svar. De var inlindade i rep, bandage, i kedjor. Jag hade då ingen nyckel. Jag var inte mogen att öppna.

Jag fann en gång en plats, ett ställe, ett rum, där jag kunde hitta ledtrådar. Saker som hjälpte mig förstå, de invecklade orden i texten. Jag vet att det inte är lätt. Men om du vill kan jag hjälpa dig förstå. Mitt sätt att mena.

Jag vill någonstans få plats att klämma in, gräva ned, tala om, vad jag känner. De känslor jag var dag bär med mig. Jag gör ett försök nu.

<I>Jag hoppas du kan förstå mitt sätt att mena, att beskriva, att förklara.</I>

Jag är ditt undre, din sökan. Du visste att jag fanns, skulle finnas. Jag vill gråta när jag skriver, men jag vill spara de tårar jag fällt, för att kunna bygga mig ett hav, ett himmelrikes hav, där jag en dag kommer seglande. Bland moln och stjärnor. Jag behöver inte tvivla, du har redan skickat din tro till mig via brev. Via skrift. Jag förundras dig, hur lyckades du få ner de obeskrivliga ord jag läser?

Jag vill var dag göra dig stolt. Kunna finna mig betydelsefull och värdig. Jag vet redan ditt svar, du behöver inte tvinga dina läppar.

Är det så du gör, får fram dina ord, med förseglade läppar? Jag vill lära mig. Snälla, lär mig.

<I>Jag hoppas du kan förstå mitt sätt att mena, att beskriva, att förklara.</I>

Jag vill, liksom min syster, kunna dela några ord. Formulera skrift i förstående mening. Jag vill kunna bryta en tystnad på ett genomgående sätt, slående sätt, ett kärleksfullt sätt. Mena ord, på ett sätt ingen annan kan.

Jag vill få göra det unika, det ingen annan gjort. Jag vill stundtals börja om från början, från start, från grunden. Bygga upp min värld på sten. Då allting är stabilt, då allting är rustikt. Jag har provat ett par gånger, men det verkar aldrig funka som jag vill, på mitt sätt.

Jag fann en gång en plats, ett ställe, ett rum. Där jag kunde hitta ledtrådar. Saker som hjälpte mig förstå, de invecklade orden i texten. Jag har nu letat några år efter den sista, jag fann den idag. Jag fann den i mitt inre, i min själ, i mitt jag. Jag trodde det handlade om att gräva djupt. Jag hade fel. Det låg så lätt däruppe på. Svaret på de frågor jag ville få. Mitt lexikon till ord, min hjälpande hand ut ur skalet.

Jag får tänka igen, refokusera, för att kunna ta del av de ord jag hittat. De återkommer då och då., ibland, stundtals. Det hjälper inte att söka, det hjälper inte heller att titta i facit i någon bok. Förmågan att finna, att hitta, finns hela tiden inom dig, inom mig, inom oss alla.

Jag vill få till en sorts slutkläm. Ett avslut, av det vi idag startat. Det är del ett, av oskrivna sidor.

Jag har kommit fram till din hemlighet, din förmåga att tolka invecklade ord. Jag förvarar den i mitt inre, i min själ, i mitt jag.

Jag önskar av hela mitt inre pumpande, att vi någon gång skulle ha träffats. Att vi skulle ha delat känslor, glädje som sorg. Att vi skulle ha delat på bakverk, platta eller runda.

Mina invecklade ord är inte allt. De tar över den hälft jag med min förmåga kan få ned på ett bestående ting.

<I>Jag hoppas du kan förstå mitt sätt att mena, att beskriva, att förklara. För när vi ses har vi mycket att utbyta.

Så snälla, förbli mitt hopp och tro på mitt sätt att mena.

För den här texten är menad till dig, farmor.</I>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren NeverAngel med Poeter.se id #9404 innehar upphovsrätten